

Naročnina listu: —
 Celo leto . . . K 10—
 Pol leta . . . „ 5—
 Četrť leta . . . „ 2:50
 Mesečno . . . „ 1—
Zunaj Avstrije: —
 Celo leto . . . K 15—
Posamezne številke
 :: 10 vinarjev. ::

STRAŽA

Inserati ali oznanila

se računijo po 12 vinarjev
 od 6redne petivtrste: pri
 večkratnih oznanilih velik
 :: popust ::

„Straža“ izhaja v pon-
 deljek in petek popoldne.

Rokopisi se ne vračajo.

Uredništvo in upravništvo: Maribor
Koroška ulica 5. — Telefon št. 113.

Neodvisen političen list za slovensko ljudstvo.

Z uredništvom se more govoriti
vsak dan od 11.—12. ure dopold.

Šoštanjska posojilnica in g Miloš Stibler.

Zadnja številka „Zadruga“ priobčuje članek: „Šoštanj“, v katerem urednik s smelostjo napada — mene in gospoda nadrevizorja Pušenjaka. V strokovnem listu bi pač pričakovali več objektivnosti in nepolitičnih tendenc, resnice in stvarne razprave o združnih zadevah. Če se urednik strokovnega lista ne more povspeti do te višine, bi mu blagohotno svetoval, da vsaj ne napada tako nerodno ljudi, ki se za njega toliko brigajo, kot za lanski sneg. Resnici na ljubo pa si usojam nekatere točke v „Zadrugi“ popraviti.

Vsakdo se Vam mora smejati, če čita ta-le stavek: „Zadružno zvezo v Celju je stalo ogromno dela, predno se je šoštanjska zadeva uredila.“ Vodil sem celo akcijo glede sanacije, ker so me naprosili kmetje; zato vem, koliko zaslug ima celjska Zadr. zveza pri celi zadevi. Če Celjani tudi ne priznajo nobene zasluge meni, mi bodo morali vendar pritrditi, da sem bil vsaj vpleten v to zadevo; zato jo tudi poznám. Celjska Zadružna zveza je izvršila pri celi akciji to ogromno delo, da je odposlala poročilo na namestnijo, kar je morala storiti. Kar sem pa jaz dosegel, to vedo vsi drugi, ki še mislijo pravično. Ní mam navade, se v javnosti ponašati s svojimi političnimi vspehi, toda zavračati moram z svojo odločnostjo očitane kakega Stiblerja, da „bi ne bil v interesu 600 šoštanjskih kmetovalcev podpiral sanacije.“ Vi, gospod Stibler, imate drzno čelo, če si upate kaj takega trditi celo v strokovnem listu. Obracun za to drznost ne izostane. Moja dolžnost je bila, da sem zastopal na obnem zboru interese članov, ki se ne razumejo na Vaše bilance. Na stotine deležnikov me je prosilo posredovanje in zastopstva. Ali bi naj pristil, da bi bili kmetje, ki ne razumejo mahinacij v lepo se bliščečih bilancah, potrdili bilanco in se še globlje zakopali in prevzeli zopet vso odgovornost?! Kot vesten človek tega ne morem storiti nikjer in pa nikdar. Bilanca je izkazovala, dasiravno je dobila Zadružna zveza že izplačanih 200.000 K od države, za leto 1913 zopet izgube 71.501 K 1 vin. Nekaj ur pred obnim zborom je revizor bilanco popravil in postavil med dohodke svoto 60.280 K, katero so podpisali nekateri kmetje v popolnem prepričanju, da jim ne bo treba plačevati niti vinarja. Vendar je pa ostala v bilanci še zguba v znesku okroglo 11.000

K. Kakor hitro bi kmetje potrdili to bilanco, bi prevzeli zopet kot deležniki vso odgovornost. To sem pa moral preprečiti, ker ne morem na tako lahkomišeln način spravljati ubogih siromakov še v večje obveznosti in v propad in nalagati tista bremena, ki so jih zakrivila nepravilniki, špekulanti in brezvestni zadržgarji, kmetom, ki niso ničesar zakrivila in so popolnoma nedolžni. Kako naj nadalje kot zastopnik deležnikov potrdim bilanco, v kateri je izkazanih dohodkov hiše na Dunaju 987 K 78 v, tožnih stroškov za to hišo 412 K 10 v, torej čistega dobička le 575 K 88 v, za tisto slavno hišo, katero je morala po dobrem posredovanju dr. Kukovca prevzeti posojilnica za 485.445 K; to svoto izkazuje namreč bilanca iz l. 1911. Največja brezvestnost bi pa bila, če bi bil potrdil postavko 60.280 K, katero je v zadnjem trenutku postavil revizor v bilanco. S tem pritrdilom bi si deležniki sami nadeli vrv okoli vratu. Znano je, da so deležniki podpisali svote, ki presegajo v pogostih slučajih premoženjske sile, radi tega, ker se jim je reklo, da jim ne bo treba plačati niti vinarja. Dognaño je tudi, da je okrajni sodnik ravnal bona fide v dobri veri, ker je bil prepričan sam, da ne bo treba plačevati teh svot. Zato je baje nekaterim tudi rekel, da je vse eno, če pošpišejo 1 K ali 1000 kron. Ljudje so v zaupanju v sodnika podpisovali in zato so tem bolj razburjeni, ker so padli nevede in kakor trdijo, zapeljani v nove obveznosti. Teh svot ne morem priznati kot obveznih. Kateri deležniki se prostovoljno podvržejo, bodo tudi radi nosili bremena. Želel bi sam, da se taki deležniki najdejo! toda pod pretvezo jih spraviti v obveznost, ni pošteno. Zastopal sem pri celi akciji vestno našega kmeta, sedaj ga pa naj pustim na cedilu? To menda želijo celjski gospodje in Miloš Stibler! Pošteno delajte in našli se bomo pri skupnem delu. Groženj se pa jaz nikjer ne vstrašim, najmanj od ljudi, ki so okrog Stiblerja. G. Stibler se bo že moral naučiti, da bo tudi on spoštoval in vpoštoval ljudi, ki niso njegovega liberalnega mišljenja. Samo naj pozneje ne kriči, da ga preganjamo, če bomo imeli odsihdob večkrat priliko se baviti z njegovim združnim delom. Izzval me je z neosnovanimi napadi, zato se naj ne čudi na odporom. O zaslugah celjske zveze za Šoštanj pa naj ne piše več. Ne poznám drugih zaslug, kakor da je posojilnica, ko je bila docela na polomu, brez vsega prometa in poslovanja, morala plačevati Zadružni zvezi v najhujši krizi pred konkurzom do 7% obresti; bila je posojilnica za zvezo le molzna krava, kakor sem tudi že osvetlil na pristojnem mestu. Če more Zadru-

žna zveza izgubiti pri Glavni v Ljubljani nad 100.000 K, je njena dolžnost, — vsaj je vlekla lepe obresti in delala vsako leto druge bilance — da prevzame na sebe znesek, ki manjka, in ne zahteva tega od kmetov, ki so nedolžni. Dokler pa se ne otrse dunajske hiše, katere tudi niso kupovali kmetje, pa ne bo rešda, v posojilnici in bo ta vedno pred konkurzom in v nevarnosti vedno večje izgube. Toliko za danes o Šoštanju in njegovi posojilnici. G. Stibler le na plan, zmenimo se še lahko več!

Dr. Karl Verstovšek, državni in deželni poslanec.

Liberalni shod v Mariboru.

Včeraj, dne 26. aprila, se je v mariborskem Narodnem domu vršil javen shod liberalnega političnega društva „Maribor.“ Velikanski ruščiji plakati so že več kot teden dni pred shodom vabili Slovence iz okolice in iz mesta na ta shod, kateri bi naj imel namen, pridobiti Narodni stranki v mariborski okolici novih bojovníkov. Frakarji so vabili na vse moč načine ljudi in jih zvijačno zvaljali na zborovanje. Koncipient dr. Pipuša, dr. Weixl, je že na slavnosti 500letnice vstoličenja koroških vojvod v vstobilu Narodnega doma kot najnovejši kolporter delil posebne listke, s katerimi se je vabilo na shod in je obdaroval goste tudi z „Mariborskim Glasnikom.“ Zadnjo soboto pa sta uradnik Kejzar in prof. Pirc v Studencih pripravljala železničarje za shod. Soditi po agitaciji bi morali priti na shod vsaj 400 do 500 ljudi. A koliko jih je bilo? Steli smo popolnoma natančno in našli smo, da je v dvorani poleg govornikov in naših mož skupno 113 oseb. V prednjem delu jih je sedelo 69, pri vrodu pa je stalo 44 oseb. Med temi 113 udeleženci je bilo kakih 25 naših mož. Shoda so se udeležili med drugimi sledeči liberalni velmože: dr. Rosina, dr. Pipuš, Rapoc, dr. Pivko, dr. Poljanec, prof. Pirc, dr. Turner, Kejzar, dr. Gosak, „mož brez stranke“ Podobnik, Voglar, Stegnar, agent Veras, trgovci Šepec, Berčajs in Šoštarč itd. Med zborovalci je bilo več odvetniških uradnikov in koncipientov, nekaj davčnih in sodnijskih uradnikov, notarski koncipient Ašič, 5 dijakov, 3 posojilniški uradniki, več učiteljev, 11 penzionistov, 24 železničarjev, 7 delavcev; okoliško kmečko prebivalstvo pa je predstavljalo edini ruški Lingl, ki pa je skoro celo zborovanje prespal, sedeč na mehki stranski blazini. Torej eden in edin kmet, pa še ta je spal spanje pravičnega liberalca.

PODLISTEK. V deželi Faraonov.

Dr. M. Slavič.
(Dalje.)

Odtod je še bolj razširjena znana egiptska ocesna bolezen. Mrliča ovitega v rute in pokritega s prtom na deski nesejo v mošejo, da se tam nad njim nekaj moli, potem pa na pokopališče.

Če se pa izviješ iz tega vrvenja in drvenja, pri katerem nas je dragoman opominjal, naj pazimo na svoje žepe, ki se jim pa nič ni huđega zgodilo, če se odtegneš temu vpitju in petju v kak večji, modernejši prodajalni lokal, si pa mirno in prijazno postrežen. Prinesejo ti kar stol, da si lahko sede izbereš, postrežejo ti zastoj tudi kavo in vodo, da te žéja prehitro ne prežene in si bolj temeljito izprazniš svoje evropske žepe, tem bolj ko še večkrat tudi dragoman dobiva od trgovca na skrivnem dividende pri večjih kupcih za uslugo, da je trgovcu pripeljal kupce.

Pa pustimo kraj nervoznega dela in življenja, na kar se pa sicer človek tudi tako navadi, da ohrani mirno kri pri vsem hrušču in frušču, ter pojdimo na mesta miru, molitve in učenja!

Najstarejša mošeja v Egiptu je Amrova v Stari Kairi. Amr, vojskovodja kalifa Omarja, je l. 641 premagal takratni krščanski Egipt ter uvedel v deželo Mohamedovo vero. Tako je prišel Egipt kmalu po ustanovitvi nove vere pod njegovo zastavo.

Mohamed, rojen v Mekki 570 po Kr., je začel v 40. letu svoje starosti med svojimi arabskimi rodovi oznanovati novo vero. Do tedaj so imeli ti Arabci neko prazno vero, toda kot potomci Abrahamovi po njegovem sinu Izmaelu, so si ohranili nekaj vere v Boga Abrahamovega. Kot trgovski pomočnik je Mohamed, na mnogih potovanjih spoznal judovsko in krščansko vero, seveda ne popolno. Kot oznanjevalelj nove vere, zlasti potem, ko je odšel v Medino leta 622, s katerim letom začenjajo mohamedani šteti leta, je

učil vero v enega boga Allaha, in sebe izdajal kot največjega Allahovega preroka; Abrahama, Mojzesa, Jezusa Kristusa pa je smatral kot manjše preroke. Poudarjal je božjo sodbo: človeku je že naprej sojeno življenje v nebesih ali v peklu; Bogu mora človek služiti zlasti z molitvijo, s postom in z miščinjo. Strog post je celi mesec, ki se imenuje ramadan, v času okoli našega avgusta. Cel dan do solnčnega zahoda ne smejo ničesar jesti. Ko solnce zajde (in se, kakor n. pr. v Carigradu da s kanoni znamenje), smejo pa jesti, kolikor hočejo, tudi celo noč. Ob takem postu zvečer prihajajo v obilnem številu v svoje molilnice, ki jih v mestih krasno razsvetljujejo znotraj in zunaj na visokih minaretih. Svojo obutelj pri molitvi snemajo z nog ter bosí ali v nogavicah opravljajo svojo molitev. Še tujcev ne pustijo v navadnih čevljih v svoje molilnice, ampak mu dajo vrhno obutelj čez čevlje, kakor nosimo galoše; če pa ni dosti vrhne obutelji, pa se mora tudi tujec izuti.

V Carigradu sem bil v cerkvi ali sedaj mošeji Svete Modrosti (Hagija Sofija) pri taki pobožnosti na postni večer. Od enega minareta do drugega so bile napeljene žice, na njih so pa bile luči nastavljene v obliki črk, ki so značile izreke iz Mohamedovega sv. pisma ali korana. Ker ni bilo več vrhnih čevljev, pa smo šli v nogavicah v nekakaj tako krasno v zlatu in srebru ter mramorju se bliščečo cerkev. Dasi so Turki odstranili iz cerkve vse, kar bi jih spominjalo na krščanstvo, vendar se še tuintam poznajo kakí mozaiki v stenah kot odlomki krščanskih podob. Drugače je pa cerkev celo prazna. Spređaj, kjer je bil glavni oltar, tam so malo na stran zid izdolbili nekoliko. Ta izdolbina je njih svetišče, kibla, ki kaže vedno smer proti Mekki. Na desni od kibla je majhna prižnica, na katero se pride po visokih stopnicah.

Ko smo prišli, je bila mošeja že polna vernikov, ki so tiho stali drug poleg drugega, seveda samo moški. Ženske molijo doma ali pa pridejo v posebnem času in v posebne mošeje. Sedežev ali stolov

ni, samo preproge so na tleh, na katerih tudi sedijo ali ležijo. Začela se je molitev. Duhovni spređaj in njih pomočniki so peli in opravljali razno gibanje, ki so ga posnemale vse množice. Najprej denejo roke z razprostrto dlanjo za ušesa. Potem roke stegnejo navzdol. Nato glavo in hrbet priklonijo vodoravno ter roke drže na kolenih. Nadalje pokleknejo ter se z glavo, s čelom, dotikajo tal. Končno klečijo ter kleče sedijo na petah. Teh petih situacij se ponavlja v različnem sporedu in v različnih presledkih. Petje je véasi bolj tiho, bolj mirno, seveda enoglasno, skoro samo recitiranje; véasih pa zavpijejo bolj žalostno ali bolj goreče. Telesno gibanje pa delajo vsi enajkomerno, kakor telovadci v taktu. Močen utis napravijo te množice, ki s tiho resnobo padajo v prah pred svojim Allahom. Ne sramujejo se svoje vere tudi zunanji molilnice, na prostem, na ladji itd. Kjerkoli je veren mohamedanec, razprostre kako preprogo ali tudi svojo suknjo na tla ter tam opravlja molitev z omenjenim gibanjem.

Zdaj je kakih 250 milijonov ljudi Mohamedove vere, torej nekaj manj kakor pol toliko kakor vseh kristjanov, ki jih je nad 550 milijonov. Ko so se začeli širiti izven Arabije, so izpreminjali krščanske cerkve v svoje molilnice. Njih lastne molilnice pa so bile v začetku jako preproste. Drugega ni bilo kakor ograjen prostor pod milim nebom. Ščasoma so ograjo delali vedno lepše, so zidali stebrišča s streho, dvor pa še je ostal pod milim nebom. Saj za službo božjo niso potrebovali kaj posebnega, ker nimajo nikake daritve.

Na to prvotno obliko mohamedanskih molilnic nas spominja Amrova mošeja. Od prve, l. 643 po Kr. od Amra iz opeke, na solncu posušene, zidane mošeje ne stoji sicer celo nič več. Pozneje so dvor v sredini razširili, ter kot štirioglato ograjo postavili stebrišča iz krščanskih, od drugod vzetih stebrov. Teh mramornih stebrov je bilo nekđaj 366. Zdaj je vse bolj zanemarjeno.

(Dalje prih.)

Shod je otvoril in vodil ter prav nedolžno pozdravil advokat dr. Koderman kot predsednik društva „Maribor.“ Prvi je govoril advokat dr. Vladimir Sernee, ki je govoril o 500letni zgodovini Slovencev. Govor, ki je priznaval zasluge Slomška in drugih duhovnikov za narodnost, se je videlo, da ne sodi v liberalni okvir. Za njim je prišel na vrsto ljubljanski advokat in poslanec dr. Vladimir Ravnihar. Staroznana reč je, da je ta gospod velik prijatelj fraz, to je pokazal tudi s svojim plitvim govorom. Glodal je ob „visoki politiki“ in slikal svojim advokatskim kolegom strašno zver, ki v obliki Vseslovenske ljudske Stranke izdaja vladi in Nemcem koroške in štajerske Slovence. (Dr. Rosina se je nervozno stresel pri misli na to strašno pošast.) Z dr. Ravniharjem naši mariborski liberalni prvaki niso bili posebno zadovoljni. Utis njegovega govora je bil minimalen. — Naslednji govornik dr. Alojzij Kukovec pa se je lotil z velikim trudom in naporom štajerske pošasti — obstrukcije. V potu svojega obraza se je dobri mož trudil vedno bolj skromnemu številu zborovalcev (liberalci so namreč postajali lačni) predočiti, da je ta „nesrečna“ obstrukcija sama škoda, škoda in škoda. Neka svečana tema je legla na obraz voditelja liberalne stranke, ko je skušal dokazovati, da je on, dr. Kukovec, edini predstavitelj pravega idealnega slovenskega poslanca v deželni zbornici. Ko je našteval, kako energično je on branil pravice Slovencev v Celju, Ptuj in Mariboru, ter zahteval, da se da Slovencev v teh mestih to kar jim gre, je povedal strmečim liberalcem (kakih 65 zborovalcev je še bilo v dvorani), da so „Nemci cvlili od jeze.“ Strašno!!! Pa še bolj bi bilo to strašno, če bi bilo resnično. Zavaljo Kukovca še noben Nемеc ni zacvilil; pač pa imamo Kukovca na sumu, da je zacvilil, ko je nemški poslanec Negri spravil v deželno zbornico Kukovecovo lepo zaševico pod kozolcem. Ob koncu je liberalni voditelj tudi snubil nove pristaje, pozival svoje zveste, naj za božjo voljo vendar bolj krepko porivajo liberalno barko v mariborski okolici naprej, sicer bodo klerikalci pri prihodnjih volitvah liberalno docela pohrustali. Prvokrat sem slišal govoriti dr. Kukovca, katerega sem si vedno predstavljal kot orjaškega govornika, pred katerim bi cvlili — Nemci. Res pa je, da ga, kar se sestrave govora, kakor tudi prednašanja tiče, ogromna večina naših kmečkih govornikov daleč prekaša. Med njegovim govorom so zborovalci po vzgledu ruškega Linglina skoraj zadržali na svojih sedežih. Nobenega navdušenja! K besedi se je oglasil priprost slovenski dečavec Medvešek, ki je hotel, kakor se je videlo, govoriti nekaj o potrebi narodne obrambe. A predsednik dr. Koderman se je Medveškovega nastopa tako ustrašil, da se je sklicaval na izdani „špeicefi“, po katerem ne dobi nobeden drug besede, kot oni, ki so na tem lističu. Lepo to ni, če se priprostemu človeku, ki je še celo član jugoslovanske železničarske organizacije, kar kratkoma odtegne beseda, ki hoče govoriti o potrebi narodne obrambe. Koncipient dr. Weixl je prečital par resolucij in — bil je konec. Z uspehom shoda, ki ga je celo neki liberallec označil kot klavernega, smo zadovoljni, liberalci pa gotovo ne. Pribijemo, da naše ljudstvo, zdravo kmečko in delavsko jedro našega poštenega ljudstva, ni maralo za liberalni cirkus, čeravno so vabili nanj z uprav ameriško reklamo.

Naše prireditve.

Maribor.

Skupina Jugoslovanske Strokovne Zveze za mariborsko okolico (Krčevina-Leitersberg) je imela včeraj, dne 26. aprila, dopoldne pri Coblnu v Krčevini svoj občni zbor. Po poročilu o delovanju skupine in volitvi novega odbora je govoril predsednik štajerskega okrožja J. S. Z. gospod Franjo Žebot o predmetu: Kje naj išče slovenski delavec svojo srečo?

Maribor.

V nedeljo, dne 26. aprila, je uprizorila naša orlovská organizacija krasno uspelo gledališko predstavo „Miklova Zala.“ Igralo se je to pot nad vse pričakovano dobro. Pred igro smo občudovali novi društveni pevski zbor, ki je pod večšim vodstvom g. Juvana prav dobro zapel nekaj pevskih točk. Gosp. Juvanu, ki je tudi spretno vodil režijo, naša zahvala. Udeležba je bila zelo velika. Društveni prostori pomočniškega društva so bili do zadnjega kofička napolnjeni. Občinstvo si želi še več enakih prireditev našega vrlega Orla.

Braslovče.

Slovenska Kmečka Zveza je včeraj zborovala v Braslovčah. Shod je otvoril g. Bošnjak ter predlagal za izvolitev predsednika g. župana Raka, kar se je soglasno sprejelo. Na to je poročal poslanec dr. Korošec o državnem in deželnem zboru, koje poročilo se je vzelo z odobravanjem na znanje.

Ponikva.

Ob zelo obilni udeležbi članov in vlagateljev se je vršil sedmi občni zbor naše posojilnice. Obč. zbor je otvoril načelnik posojilnice, deželni poslanec Jak. Vrečko, ki je pozdravil navzoče ter oddal besedo g. nadrevizorju Vl. Pušenjaku, ki nam je podal sliko gospodarskih razmer ob času denarne krize, opozarjal na dragocene nauke za kmetijsko združništvo in pozival navzoče, da se naj v bodoče kakor dosedaj marljivo poslužujejo domače posojilnice. Vsa poročila so zborovalci vzeli z zadovoljstvom na znanje, ker izkazujejo lep napredek posojilnice. V daljšem govo-

ru je podal predsednik poslanec Vrečko zgodovino 7-letnega dela posojilnice, omenil težkoče, katere je morala posojilnica v začetku od strani nasprotnikov prestopiti in njen stalen napredek, ki je sad požrtvovalnega dela in zaupanje šaranov, katero izkazujejo posojilnici. Dober obisk prireditve bo imel kot posledico, da se bodo večkrat priredila pri nas predavanja, obljubili so nam razni predavatelji, da nas bodo obiskali in nam marsikaj koristnega povedali.

Politični pregled.

Nizjavstrijski deželni zbor.

„Wiener Zeitung“ z dne 24. t. m. razglasuje cesarski patent, s katerim je sklican k zasedanju nizjavstrijski deželni zbor z 28. aprilom t. l.

Deželnozbornske volitve na Tirolskem.

Na Tirolskem so tik pred deželnozbornskimi volitvami in sicer voli splošna kurija dne 27. aprila in census-kurija dne 29. aprila. Volitve se bodo vršile na podlagi popolnoma novega volilnega reda in so tem pomembnejše, ker se ne bodo vršile v znamenju boja med krščanskimi socijalci in konservativci, kajti posrečilo se je tirolskemu episkopatu z lepa poravnati spor, ki je dosedaj vladal med obema strankama. Vsled sklenjenega kompromisa se že sedaj trdi, da bodo kompromisni kandidatje iztrgali liberalcem šest do sedem mandatov iz mestne skupine, ki so bili do sedaj v rokah tirolskih liberalcev. Združeni tirolske krščanske stranke bodo šle z navdušenjem v boj zoper svobodomislece.

Belgija pred volitvami.

Dne 24. maja se bodo vršile volitve v belgijsko zbornico in sicer je razpisanih od 186 mandatov te zbornice polovica, to je 88 mandatov. Od teh 88 mandatov so do sedaj katoličani imeli 43 in opozicionalci 45 mandatov. Med tem, ko vlada na strani opozicionalcev popolna resigniranost in o kaki živahni volilni agitaciji ni duha ne sluha, so katoličani enofni in se z navdušenjem pripravljajo na volilni boj. Volilne šanoe stoje za katoličane zelo ugodno in že sedaj se govori in zatrjuje, da si utegnejo tokrat priboriti katoličani še štiri nove mandate, v najslabšem slučaju si pa bodo ohranili doseženo število svojih mandatov. V sedanji belgijski zbornici imajo katoličani 16 glasov večine nad vsemi opozicijskimi strankami.

Anglija in Francija.

Kakor znano, se je mudila od torka, dne 21. t. m. do 24. t. m. angleška kraljevska dvojica v Parizu. Obisk je imel političen pomen. Dne 24. t. m. do poldne se je izdal uradni komuničje o konferencah francoskih in angleških državnikov. Konference so dognale popolno enotnost v naziranju obeh vlad. O sobito se povdarja potreba mirovne politike v svrhu vzdržavanja ravnotežja in miru v Evropi, v katero svrhu delujejo solidarno Francija, Anglija in pa Rusija.

Mehika in Severna Amerika.

Tudi Mehikanci zabilježujejo uspehe. Vladni mehikanski vojaki so vdrli dne 25. t. m. pri mestecu Laredo v deželi Texas čez mejo in zažgali mesto Novo Laredo. Laredo, prej cvetoče mesto je danes kup razvalin. Amerikanske brzostrelne puške so ubile 2 Mehikanca. Drugi dan zjutraj je plapolal ogenj še iz celih vrst poslopij, tako, da je bila vsaka možnost ogenj vdušiti popolnoma izključena. Mehikanci so te grozne požige vprizorili s pomočjo petroleja in drugih nevarnih olj. Kakor omenjeno, staj izmed Mehikancev ubita samo dva, eden, ko je hotel mednarodni most z dinamitom pognati v zrak, drugi, ko je nameraval razdejati neko železniško progo. — V Združenih državah severoameriških so pred kabinetno krizo. Med člani vlade vlada nesoglasje glede na postopanje proti Mehikancem. Vojni tajnik zahteva, da se uporabi ne samo mornarica, ampak vse vojaštvo zoper Mehikance! državni tajnik Bryan pa se temu — protivi.

Raznoterosti.

Iz sodne službe. Nadoficijal Franc Marinko v Konjicah je premeščen na Laško; kancelist Jakob Peteršinek pa pride iz Kozjega v Konjice. Za kancelista v Kozjem je imenovan orožniški stražmojster Ivan Ratej.

Iz učiteljske službe. Stalni učitelj v Makolah Božidar Gselman je imenovan za učitelja v Petrovčah; provizorični učitelj v Studenčah Ivan Živko je imenovan za stalnega učitelja in provizorična učiteljica v Novištifti Cirila Deleja je imenovana za stalno učiteljico.

Občni zbor Slovenske Kmečke Zveze se bo vršil, kakor že naznanjeno, dne 3. maja, ob 1. uri popoldne, v Celju v hotelu „beli vol.“ Govori voditelj koroških Slovencev dr. Brejc. Somišljeniki in vrli pristaši Slovenske Kmečke Zveze, razvijmo že sedaj živo agitacijo za obilno udeležbo na ta velepomemben občni zbor!

Zdravje našega vladarja. V soboto zvečer ob 7/8. uri sta se sešla dr. Kerzl in prof. Ortner k posvetovanju glede vladarjevega zdravja. Izid tega posveta je sledeči: Splošno razpoloženje monarha je bilo tekom današnjega dne v obče zadovoljivo. Mrzlice ni bilo, apetit je popolen. Ob 8. uri se je podal cesar po svoji navadi k počitku. Nadvojvodinja Valprijia, ki je bila do sedaj pri cesarju, je odpotovala v Wallsee.

O noči pa poroča korespondenca „Viljem“, da je vladar po noči nekoliko kašljal, splošno pa je njegovo zdravstveno stanje zadovoljivo. Izdal se je včeraj bulletin, ki pravi: „Katar Nj. Veličanstva polagoma popjenja. Čez dan je bil sputum obilen, expektoracija (izkašljanje) popolnoma lahka. Kerzl, Ortner.“ Dopoldne je sprejel vladar princa Leopolda bavarskega, kneza Montenuovo in nekatere druge dvorjane.

Pošta in uradna tajnost. „Marburger Zeit.“ pripoveduje v sobotni številki na dolgo in široko o internih dogodkih na tukajšnjem telefonskem uradu. Dogodkov, ki se pripovedujejo, ni mogoče drugemu zaznati nego uslužbenim osebam. Vprašamo čisto mirno in resno, ali namerava predstojnik tukajšnjega poštnega, brzojavnega in telefonskega urada prisiliti svoje uslužbenice, da se držijo zaprisežene uradne tajnosti, magari da so tudi ženske.

Enaka mera. Sodnijska obravnava Pišek-Lobnik še ni končana, vendar kvasi sobotna „Marburgerca“ celo v uvodniku o tem procesu, seveda ne v prilog poslancu Pišek. Na nekaj smo radovedni, ali se bo tudi proti „Marburgerci“ dvignila radi tega tožba ali ne. Mi poznamo list, proti kateremu se je nekaj sličnega uprizorilo.

Nekaj o Linhartu. Znano je, da je govoril na izzvalnem nemškem shodu, ki se je vršil preteklo nedeljo v Sinčvasi, med drugimi tudi urednik umazanega „Štajerca.“ Zadnji „Mir“ prinaša o njem sledečo zanimivost, ko pravi: Kot predzadnji je govoril Linhart iz Ptuj. Linhart je bil socijalni demokrat in anarhist, prej pa je že igral razne druge politične barve. Znano je, da so anarhisti proti vsaki državi in najhujši sovražniki patriotizma. In ta Linhart je kazal na shodu na Slovence kot veleizdajalce in razpravljal o avstrijskem patriotizmu. Takšnemu možu, s tako preteklostjo, so stiskali roke vitez dr. Metniz, dr. Lemisch, vitez pl. Burger, ta cvet koroške aristokracije. Dober tek! Vsak človek ima pač svoj okus. In zastopniki koroške aristokracije tuji svoje-ga, ki jim ga res ne zavidamo.

Sadna razstava. Kmetijska podružnica Št. Jurij ob juž. žel. namerava v slučaju ugodne sadne letine letošnjo jesen prirediti sadno razstavo za Spod. Štajersko, nakar interesente, osobito kmetijske podružnice celjskega brežiškega in kotljiškega okraja že sedaj opozarjamo.

Spremema voznega reda na južni železnici. S 1. majnikom je na vseh progah južne železnice vpeljan poletni vozni red in sicer: Proga Dunaj—Trst. Ekspresna vlaka Dunaj—(Budimpešta)—Tirolsko—Riviera štev. 1009a in 1009b ne bosta po letu vozila. Nova brzovlaka na koroški progi štev. 1007 in 1008, in sicer proga Dunaj—Maribor, začneta voziti s 14. oziroma s 14. junijem in sicer sta to dnevna brzovlaka; na progi Maribor—Beljak bosta pa že vozila s 1., oziroma z 2. majnikom ter bo vpeljan do 13. oziroma 14. junija pri teh vlakih direktni vozovni promet iz Dunaja, oziroma na Dunaj po brzovlakih štev. 1 in 2 proge Dunaj—Trst, ki vozita po dnevu. Da se za časa največjega prometa, to je ob šolskem sklepu, nekoliko razbremenijo koroški in tržaški podnevni brzovlakji, bodo upeljani novi brzovlakji štev. 7 in 8 za časa od 27. in 28. junija, do 15. in 16. julija in od 26. in 27. avgusta do 14. in 15. septembra, deloma do Trsta in od Trsta (na 10. uro zvečer, oziroma 8. uro zjutraj) ter do Beljaka in od Beljaka glavni kolodvor (vlak štev. 1007a, ob 9.29 dopoldne). Vsakemu vlaku bo v obeh dobah priklopljen tudi jedilni voz do Trsta in iz Trsta. Ob delavniških pred nedeljami in prazniki bo vozil nov brzovlak štev. 7-1007a do Beljaka ter brzovlak štev. 1008a-8 ob nedeljah in praznikih, izvzemši 16. avgust, od Beljaka. V tem slučaju bo priklopljen jedilni voz le med Dunajem in Mariborom. Osební vlak štev. 75 bo vozil 15 minut poprej. — Proga Maribor—Franzensfeste. S 1. majnikom bosta vozila dnevna brzovlaka štev. 1007 in 1008 vsak dan in sicer do 12., oziroma 13. junija do Beljaka in od Beljaka, v času od 13. do 14. junija do 13.—14. septembra pa do Franzensfeste in od Franzensfeste, in od 14.—15. junija do 29.—40. septembra zopet do in od Beljaka. Brzovlak št. 1009 bo postal na postaji Velikovec-Sinčaves, brzovlak št. 1010 pa ne. Osební vlak štev. 415 bo vozil iz mariborskega glavnega kolodvora 20 minut pozneje, torej ob 6.20 zjutraj, vsled tega bo pa tudi nasprotni vlak štev. 426 došel v Maribor že ob 6.34 zjutraj. Vlak štev. 419 bo vozil iz mariborskega glavnega kolodvora 26 minut pozneje ter bo prišel v Franzensfeste ob 3.32 zjutraj. — Lokalne železnice. Na progi Poljčane—Konjice in Slov. Bistrica ni nobenih izprememb. Na progi Grobelno—Rogatec bosta imela oba vlaka štev. 2901 in 2902 zvezo z osebnima vlakoma štev. 36 in 73 proge Dunaj—Trst. Vlak štev. 2903 bo imel zvezo le z brzovlakom štev. 1. Ptujski vlak št. 227 bo od 1. majnika naprej vozil iz Maribora ob 1. uní 15 min. popoldne in bo vozil le do Pragarskega, zatem bo vozil nazaj do kilometra 294.3 in na to v Ptuj. Osební vlak štev. 228 bo vozil iz Ptuj 19 min. pozneje, torej ob 4.22 popoldne. Ptujski vlak št. 229 bo vozil iz Maribora še le ob 5.30 popoldne ter prišel v Ptuj ob 6.38 zvečer.

Štajersko.

Celje. V zadnji „Zadrugi“ daje liberalni zadržgar Stibler lepe nauke liberalni zvezi in Agromerkurju v Ljubljani. Zanimivo je, da to stori mož, ki je vedno zahajal na občne zборе liberalne zveze v,

Ljubljano in roko v roki z ljubljanskimi liberalci ubijal klerikalnega zmaja, ki baje straši tudi v — družništvu. Ob vsaki priliki se je bralo o prijateljskih odnosih obeh liberalnih zvez, oficijelni obiski so se vršili tuintam, a naenkrat — tak preobrat. O tem razpravljajo vneto naši liberalni mladini in izražajo veliko začudenje nad tem, da nastopa kot sodnik — proti „bratski“ združni organizaciji Stibler, isti g. Stibler, ki je na Štajerskem mnogo zadrug ustvaril, bil je zelo plodovit, a jim ni dal življenjske sile ter skraj vse od njega ustanovljene zadruge pričakujejo skorajšnje smrti, ki jih naj reši vseh muk. Mož, ki nima zaznamovati nobenih uspehov na združnem polju, ampak je vneveroljil skoro vse, starejše posojilničarje, kar so liberalci opetovano poudarjali, bi bolje storil, da bi — članka o Agromerkurju ne spisal. Mi beležimo le to razpoloženje med našimi liberalci, in omenimo ob enem, da so tukajšnji bančni krogi zelo zadovoljni z nastopi Stiblerja, ker priteka vedno več denarja od starih posojilnic iz „simpatij“ do „nestrankarskega“ dela Stiblerja, v banke in celjsko liberalno posojilnico, a vedno manj v — liberalno zvezo, katera še vedno zahteva za kredit od svojih članic 7—8% obresti.

Rogatec. Dne 15. t. m. je pogorelo poslopje A. Zaloker v Zagaju do tal. Ana Zaloker in njen mož se nahajata v Donawitzu pri Ljubnem na Zgornjem Štajerskem, kjer je njen mož zaposlen kot tovarniški delavec. Na svoje posestvo si je nakopala velike dolgove in zato so jo zadnji čas upniki nadlegovali dan za dnem. Ker ji pa tudi njen oče Gregor Čebular, ki stanuje na njenem posestvu, ni mogel dati absolutno nič več denarja, ga je hči v več pismih pred kratkim pregovorila, naj hišo zažge, kar je on tudi storil. Tako sta se mislila rešiti iz finančnejne zagate in se polastiti visoke zavarovalnice, ker je Ana Zaloker namreč pred nekaj meseci zavarovala svoje poslopje, vredno 4500 K, za 900 K. Iz tega se da pa sklepati, da je že del časa mislila na to, da bi se nepravilnim potom rešila svojih dolgov. Očeta in pa hčer so zaprli in izročili sodišču.

St. Vid nad Valdekom. Na prizadevanje državnega poslanca gospoda Karola Verstovška se je za tukajšnje župnijo ustanovila poštna nabiralnica. Pošta se dostavlja vsak dan, ki je delavnik, kar je velik napredek za našo okolico. Hvala in zasluga gre našemu neumorno delavnemu poslancu.

Književnost in umetnost.

„**Ojki.**“ Glasbena Matica v Ljubljani je v sredo, dne 22. aprila, prvič proučevala novo skladbo znamenitega našega domačega skladatelja P. Hugolina Sattnerja. P. Hugolin nam je v kratkem času podaril skladbe, kakoršnih še Slovenci nismo imeli. Za daljšo kompozicijo pesmi „Jeftejeva prisega“ smo občudovali pred dvema letoma prvi slovenski oratorij „Vnebovzetje Marijino“, ki je poln čarobne milobe. In zdaj se divimo novi skladbi „Ojki“, v kateri nam je podal kantato v treh delih za soli, zbor in orkester. Zanimanje za to premiero je bilo veliko. „Unionova“ dvorana je bila natlačena polna. Razum ljubljanskih dostojanstvenikov, deželnega predsednika dr. Schwarzja, deželnega glavarja dr. Šustersiča, deželnega odbornika dr. Lampeta itd., je prišel tudi še knez nadškof goriški dr. Sedež iz ljubljanskim knezoškotom dr. Jegličem. Tudi iz Štajerskega je bilo več ljubiteljev glasbene umetnosti. Pevski zbor je štel 170 pevk in pevcev ter tri soliste, baritonist Ivan Levar, operni pevec v Aachenu, doma iz Rakeka pri Postojni, sopranistinja gospa Hermsdorf-Bilina, koncertna pevka v Karlsruhe, doma iz Ljubljane, ter altistinja Sever, članica pevskega zbora Glasbene Matice, — polnoštevilen orkester je bil vojaški. V začetku je orkester proizvajal prav dobro novo skladbo mladega slovenskega skladatelja Hochreiterja, c. kr. okrajnega komisarja na Dunaju, ki je bil, kakor P. Hugolin, osebno navzoč, „Dyoniziško uverturo.“ Kantata „Ojki“ je res lepa, moderna skladba, ki naredi na poslušalca najboljši utis. Gregorčičeva lepa pesnitev dobi v skladbi življenje. Čuvstva, misli, strah, groza, molitev, smrt, mir — vse ti stopi živo pred oči. Ljubka je cvetna nečelja, nevihta, je slikana jako naravno in mirno pada rahel dež po goreči molitvi hiše gospodarja. Iskreno je izraženo hrepenenje po miru v sreci in sveta viharju. Turobno nas uvaja orkester k mrtvaškemu odru, kjer spava mož nevzdržno spanje, ter drobi v sreci mir ob koncu težav in boja. A kar nas pri tem še posebno prijetno razveseli, je to, da je s pesnitvijo tudi skladba tako pristno domača, slovenska. Dal Bog, da še nam P. Hugolin podari mnogo tako lepih in krasnih reči! V vencu, ki mu ga je podarila Glasbena Matica, naj vidi želje slovenskega ljudstva po tako lepem cvetju na polju — glasbene umetnosti.

Predavanje sufražetke mis Sylvania Pankhurst v Budimpešti.

Izvirno poročilo našega poročevalca.

Budimpešta, 16. aprila 1914.

Znana sufražetka Pankhurst iz Londona prireja po vseh svetovnih mestih zadnji čas predavanja o gibanju za žensko volilno pravico na Angleškem ter je govorila včeraj tudi tukaj o tem predmetu. Velika

redoutna dvorana je bila napolnjena, največ z ženskami, ki so se tu v Budimpešti zadnji čas začele za to gibanje zelo zanimati. Burno pozdravljena sufražetka je povdarjala začetkom velik pomen ženske volilne pravice. Govorila je o slabih plačah za ženske, kar sili stotine in tisoče mladih deklic, da se izgubijo, da padejo v roke prostitucije.

To gibanje datira iz leta 1865. Oče predavateljice spada k prvim pristašem ženske volilne pravice. Razvijati se je začelo to gibanje zelo hitro od leta 1904 naprej. Omenjenega leta se je vršila internacionalna ženska konferenca. Naslednje leto se je podala mati predavateljice v spodnjo zbornico parlamenta, hoteč mirnim potom doseči rešitev ženske volilne pravice. Ker pa ni ničesar dosegla, sklenile so sufražetke, izvojevati svojo namero bojnimi potmi in so v to svrhu začele prirejati demonstrativne pohode združene z razbijanjem šip, tepenjem in napadanjem ministrov in drugih državnikov, razruševanjem cerkva in dr. Prepričane so, da tem potom dosežejo svojo zmago. Pogum jim daje osobito dejstvo, da so se tudi moški leta 1832 posluževali istih sredstev za dosego volilnih pravic ter jih tudi dosegli. Govorila je nadalje o kaznih, koje so zelo stroge: angleški policijski agenti in ves policijski aparat sploh je zelo brutalen in neizprosno napram sufražetkam. Kakor znano, štrajka vsaka sufražetka v zaporu s tem, da noče jesti nobene hrane in se le s silo hrani na ta način, da vsaki dan enkrat priče zdravnik, ki štrajkujoči skozi nos do želodca porine gumijevo cev. Na ta način se jim dnevno enkrat dovaja hrana. Pri tem si je že marsikatera pokvarila želodec, da, celo nekaterim so potrli po več zob in tudi predavateljica se je pritoževala, da ima sama od tega najhujšega krmiljenja strašno pokvarjen želodec. In kljub vsem tem strogim kaznim ter zaporom ne bomo odjenjale. Sedaj imamo na Angleškem že boljša tla.

Ko so leta 1908 sklicale veliko zborovanje, se jih je že udeležilo 800.000, in v zadnjem času, pravi Pankhurst, imajo sufražetke na svoji strani že jako mnogo pristašev tudi v parlamentu; upanje je torej upravičeno, da se jim ta vroča želja v najkrajšem času izpolni. Končno je še izrekla nado, da se bodejo tudi na Ogrskem ženske za svoje pravice živahno potegnile in sladko upa, da bo šlo bolj gladkim potom kot na Angleškem, kar pa mi, ki poznamo Tiszo in katarski sistem, skoraj dvomimo. Ploškanje se ob koncu njenega govora ni hotelo poleči.

Ko se je vozila sufražetka Pankhurst iz Dunaja proti Budimpešti, ji je bilo iz ročne taške ukradenih 600 K. Naznanila je to včeraj tukajšnji policiji, ki je takoj uvedla preiskave in poizvedovanja. No, mis Pankhurst bo vsaj imela nekaj spominov na ta „Magyar-orszag.“ — Jutri predava na Dunaju o temi: „Žensko gibanje na Angleškem“, kjer vlada za to že veliko zanimanje. Prihodnji teden je nameravala govoriti tudi v Draždanih. Tamošnja policija je pa, kakor se brzojavlja „Az Estu“, predavanje prepovedala. Kot vzrok je navedla dejstvo, da je bila mis Pankhurst že predkaznovana! —

Hmelj.

Tudi v pretečenem tednu se je le prav malo popraševalo po hmelju in se je na hmeljskem trgu v Žatecu le malo hmelja prodalo, oziroma pokupilo, pri čemer so se nagibale cene v prid kupcev. Dne 23. aprila je pa napravila izjemo neka večja pivovarna, ki je pokupila naravnost od producentov okrog 100 bal žatečkega hmelja po 255—200 K za stot. Tudi še neki kupec iz Nemčije je nakupil 14 bal hmelja po 250 K za balo. V obče so se pa gibale cene žatečkemu hmelju med 242—285 K za stot. Za najnižjo ceno 242 K se je pokupilo le nekaj malega, po najvišji ceni 285 K le hmelj prima-kakovosti. Zdi se pa, kakor

da bi vsled toplega vremena hotelo postati popraševanje po hmelju živahnejše in ni izključeno, da bi se pod takimi okolščinami cene zvišale, ker so zaloge le prav majhne. Kupčija s tujim hmeljem je bila pa le malenkostna. Drugi tuji nežatečki avstrijski hmelji se je kupoval za ceno med 150 do 220 K. Hmelja manj vredne kakovosti je sicer dosti v zalogi, toda po njem ni dosti popraševanja. Končno razpoloženje je mirno, sklepne cene se še sedaj nagibajo v prid kupcev. Vsled krasnega vremena so dela na hmeljiških dogotovljenja, le žice se še prepregajo in hmeljovke zabijajo.

Razgled po svetu.

Nezaslišana grozovitost nemškega inženirja. Že večkrat smo navedli slučaj, ki so pričali, kako Nemci razširjajo kulturo po svojih kolonijah. Zamorce in druge inozemce smatrajo za živino. O groznem slučaju poročala „Petit Parisien“ iz Bejruta: Pri gradbi bagdadske železnice je šefinženir z bičem nagnal odposlanca delavcev, ki so se prišli pritožiti. Delavci so začeli nato demonstrirati proti inženirju. Inženir pa je odredil, da je lokomotiva z vso hitrostjo zavzela v delavce, ki so stali na železniškem tiru. 9 delavcev je bilo usmrčenih, 43 pa ranjenih. Velik del delavcev pa je poskakalo v bližnjo reko, da se rešijo. Večji del delavcev je utonilo. Šefinženir je pobegnil k nemškemu konzulu v Aleppu.

Železnice. Železniško omrežje znaša nad en milijon kilometrov. Amerika presega vse: 554.523 km dolžine ima, dočim ima Evropa vsega skupaj 357.168 km. Afrika in Avstralija stojita skoraj vzporedno: prva ima 38.882 km, druga pa 38.980 km. Azija ima 96.688 km železnice.

Sto-urni dan se imenuje knjiga, katero je založila tvrdka Braumüller na Dunaju in v Lipskem in ki se peča z razdelitvijo dneva v 100 in ne, kakor do sedaj, v 24 ur. Spisal jo je dunajski publicist I. C. Barolin, ki na praktičen a enostaven način predlaga dotično razdelitev dneva. Pisatelj se opira v prvi vrsti na desetinski računski sistem, ki je upeljan že za skoro vsa merila. Ta knjiga vzbuja zanimanje pri različnih interesiranih krogih. Pisatelj Barolin je povabljen tudi na sestanek znanstvenikov v Hannover, kjer se bo razpravljalo tudi o praktični razdelitvi dnevnega časa.

Dnevi treznosti v Rusiji. Rusko notranje ministrstvo je sklenilo, proglasiti tri dni v mesecu aprilu (20., 21. in 22.) vsakega leta za splošne ruske — praznike treznosti. Te dni ne smejo prodajati alkohola niti v jedilnicah, restavracijah in ostalih gostilnah, izvzemši prvovredne hotele.

Niti ena

dama, ki gleda na pravilno negovanje kože osobito če hoče odstraniti razne pege na obrazu in na rokah, ne najde v to svrhu boljšega mila, kot je staro, priznано

Bergmanovo **Karbolfeerzvepleno milo**

znamka Steckenpferd

od Bergmana & Comp., Dečín ob Labi.

Komad stane 80 vinarjev. Dobi se v lekarnah, drožerijah, parfumerijah in v vseh tozadevnih prodajalnah.

Število slušateljev na vseučilišču v Pragi. V zimskem semestru 1913-1914 je bilo na bogoslovni fakulteti vseučilišča v Pragi 144 slušateljev, na pravoslovni 2154, na medicinski 1163, na modroslovni 1339. To veliko število, 4740, dokazuje potrebo drugega češkega vseučilišča v Brnu.

Zahvala.

Za izredno številne dokaze iskrenega sočustvovanja, ki se nam je izkazalo ob smrti naše nepozabne mamice

Ane Ozmec roj. Seinkovič,

izreka v svojem in obeh svojih sester imenu tem potom najprisrčnejšo zahvalo vsem, ki so na kakeršnikoli način počastili spomin drage rajneke.

Zlasti se zahvaljuje mnogoč. g. duh. svetovalcu Valentinu Cajnko za spovedno vodstvo kakor tudi njegovemu spremljevalcu preč. g. mons. Proštenek-u iz Varaždina, veleč. g. hajdinskemu župniku Janezu Toman za globokočutne besede ob odprtem grobu in vsem mnogoč. gg. duh. sotovaršem, slav. domačemu in gorskemu učitelstvu, veleč. pevcem in pevkam, blagim sorodnikom in prijateljem iz Središke župnije in v obče vsem, ki so spremili predrago mamko na zadnji poti.

Jožef Ozmec, župnik.

Sv. Lovrenc na Drav. polju, dne 26. aprila 1914.

Prva južnoštajerska vinarska zadruga v Celju.

Zadruga ima v zalogi vsakovrstna bela in rdeča zamčeno pristna južnoštajerska namizna vina najboljše kakovosti po zelo nizkih cenah.

Čisto posebno pa še opozarja na **sortimentna fina vina v buteljkah.**

Zahtevajte cenike! Prepričajte se s poskušnjo! Obiščite naše kleti!

Gostilničarji! Ogibljite se brezvestnih tujih agentov, ogrskih in laških vinotrzcev in naročajte vino pri domačem podjetju južnoštajerskih vinogradnikov.

Absolutno pristno vino. zajamčeno

Kmetijsko društvo v Vipavi Kranjska oddaja vsled priporočila knezoškofijskega ordinarijata v Ljubljani pristna bela mašna in namizna vina po zmernih cenah postavljena na postajo Ajdovščina. Kleti nadzoruje vipavski dekan. V zalogi je tudi pristni tropinovec. Sprejmejo se zanesljivi zastopniki za razprodajo vina.

Kmetijsko društvo v Vipavi.

Pohišstvo

razpošilja na vse strani
trgovina s pohištvom

KARL PREIS, MARIBOR, Stolni trg 6.

Največja in najcenejša razpošiljalnica za pohišstvo in posteljno blago.

Navadno pohišstvo od K 100. Pohišstvo iz trdega lesa od K 200. Popolna oprava za neveste od K 120—5000 K. Popolna kuhinska oprava od K 40—120 K. Za spalnice, jedilnice, gosposke sobe in salone iz orehovega, hrastovega, bukovega lesa iz mecesna in javorja, iz mahagonijevega in iz palisandrovega lesa v bogati izbiri po zelo nizkih cenah. Razni posamezni deli posebno poceni. Posebni oddelek za pohišstvo iz železa, medenine in tapetiranega pohišstva.

Sloboden nakup.

Slobodna na ogled.

Ilustrovani ceniki brezplačno!

Slovenska Kmečka Zveza uljudno vabi na **redni občni zbor**, ki se vrši dne 3. maja 1914 ob 1. uri popoldne v Celju v dvorani hotela „Beli vol“. Med drugimi govori na občnem zboru voditelj koroških Slovencev dr. Janko Brejc iz Celovca. Slovenci! Slovenke! Pridite v obilnem številu!

Loterijske številke.

Trst: 22. aprila 22 72 50 89 33
Dunaj: 25. aprila 19 20 24 6 40

Kaljiva semena

razpošilja

teroka

Henr. VANEK

PRAGA Vavlov trg

„Pri zlati goski“

Poslal bom franko eden higrometer (kazalo vremena) vsakomur, ki mi bo poslal 30 naslovov poljedelcev, posestnikov, učiteljev, gospodarjev, tovarničarjev, težakov itd.

2 leti stara hiša

visoko prtljaje, pol km od Celja, z lepim vrtom za zelenjavo, popolnoma pristoječa ob okrajni cesti Celje—Tebarje, tik lepega sarkovega gozda, primerna za kakega penzionista, se iz proste roke ugodno prodaja. Tuzadevna natančna pojava daje Ivan Rebek, ključavničarski mojster v Celju.

Hlapec

se sprejme 1. majnika 1914 v službo javne bolnišnice v Mariboru. — Mesečna plača 20 kron.

Službo išče mladenka, izurjena v kuhinjskih in vseh gospodinjstvih opravilih. Najraje bi nastopila v kakem trgu ali večji vasi. Naslov pove upravnistvo pod št. 398

Agitirajte za „Stražo“.

Tiskarna sv. Cirila v Mariboru

Koroška ulica 5. — V lastni hiši.

Opremljena z najboljšimi stroji, z lastnim električnim obratom, največjimi črkami in čednimi obročki, sprejema vsa v tiskarsko stroko spadajoča dela kakor: časnike, knjige, brošure, stenske in druge koledarje.

Za vlož. župniške urade spovedne in misijonske listke z črnim, rdečim ali modrim tiskom, uradne zavitke z natisom glave ter razne oznanične napise. Za slavne občinske, šolske in druge urade: uradne zavitke, oznanila, napise, razglase, plačilne predpise, prejema potrdila itd. Za ob-tnike in trgovce: pisma, zavitke, okrožnice, račune, opomine, menjice, cenike, dopisnice, naslovnice, letake in lepake s črnim in drugobarvnim tiskom. Za posejilnice, zadruga in društva: pravila, zapisnike, pristopnice in sprejemnice, letna poročila, računsko zaključke, društvene znake, vabila k prireditvam in sejam, dnevne sporede in drugo.

Za krčmarje in prireditelje veselja: jedilnike, vabila na ples, ljudske veselice tombole itd., plesne rede, vstopnice, različne napise itd. Za posameznike: vizitke, naslovnice, poročnice, parte in žalostinke v najlepši opravi. — Diplome za častne ude družtev in častne občane v različnih okrasih in z modernimi okvirji po jako nizkih cenah.

Vsa naročila se izvršijo ceno in točno.

Trgovsko-obrtna kreditna zadruga v Celju

registrovana zadruga z omejenim jamstvom

sprejema hranilne vloge od vsakega, je li član zadruga ali ne in jih obrestuje po **5%** Rentni davek plačuje zadruga sama; prevzame obrtne in trgovske račune v inkaso in iztirjanje, daja predneme eskontuje menice ter izpeljuje sploh vse denarne manipulacije po najkulantnejših pogojih.

Spodnještaj. ljudska posojilnica v Mariboru r. z. z. n. z.

Hranilne vloge se sprejemajo od vsakega in se obrestujejo: navadno po 4½%, proti trimesečni odpovedi po 4¾%. Obresti se pripisujejo h kapitalu 1. januarja in 1. julija vsakega leta. Hranilne knjižice se sprejemajo kot gotov denar, ne da bi se njih obrestovanje kaj prekinilo. Za nalaganje po pošti so poštne hranilne položnice (97.078) na razpolago. Rentni davek plača posojilnica sama.

Posojila se dajajo le članom in sicer: na vknjižbo proti pupilarni varnosti po 5½%, na vknjižbo sploh po 5¾%, na vknjižbo in poročstvo po 5¾% in na osebni kredit po 6%. Nadalje izposojuje na zastavo vrednostnih papirjev. Dolgove pri drugih denarnih savodih prevzame posojilnica v svojo last proti povrnitvi gotovih stroškov, ki pa nikdar ne presegajo 7 kron. Prošnje za vknjižbo dela posojilnica brezplačno, stranka plača le kolke.

Uradne ure so vsako sredo in četrtek od 9. do 12. ure popoldne in vsako soboto od 8. do 12. ure popoldne, izjemši praznike. V uradnih urah se sprejema in izplačuje denar.

Pojasnila se dajajo in prošnje prejemajo vsak delavnik od 8. do 12. ure popoldne in od 2. do 5. ure popoldne.

Posojilnica ima tudi na razpolago domače hranilne nabiralnike.

Stolna ulica št. 6 (med Glavnim trgom in stolno cerkvijo).

Ljudska hranilnica in posojilnica v Celju

registrovana zadruga z neom. zavezo

Obrestuje hranilne vloge po

4½%

od dneva vloga do dneva vzdiga.

Rentni davek plača posojilnica sama.

Daje posojilo

na vknjižbo, na osebni kredit in na zastavo vrednostnih listin pod zelo ugodnimi pogoji. Prošnje za vknjižbo dela posojilnica brezplačno, stranka plača le koleke.

Uradne ure

za stranke vsak delavnik od 9. do 12. ure popoldne.

- Posojilnica daje tudi domače hranilnike. -

v lastni hiši (Hotel „Pri belem volu“) v Celju, Graška cesta 9, I. nadstr.